

Európa a maoizmus után

2013 szeptember 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

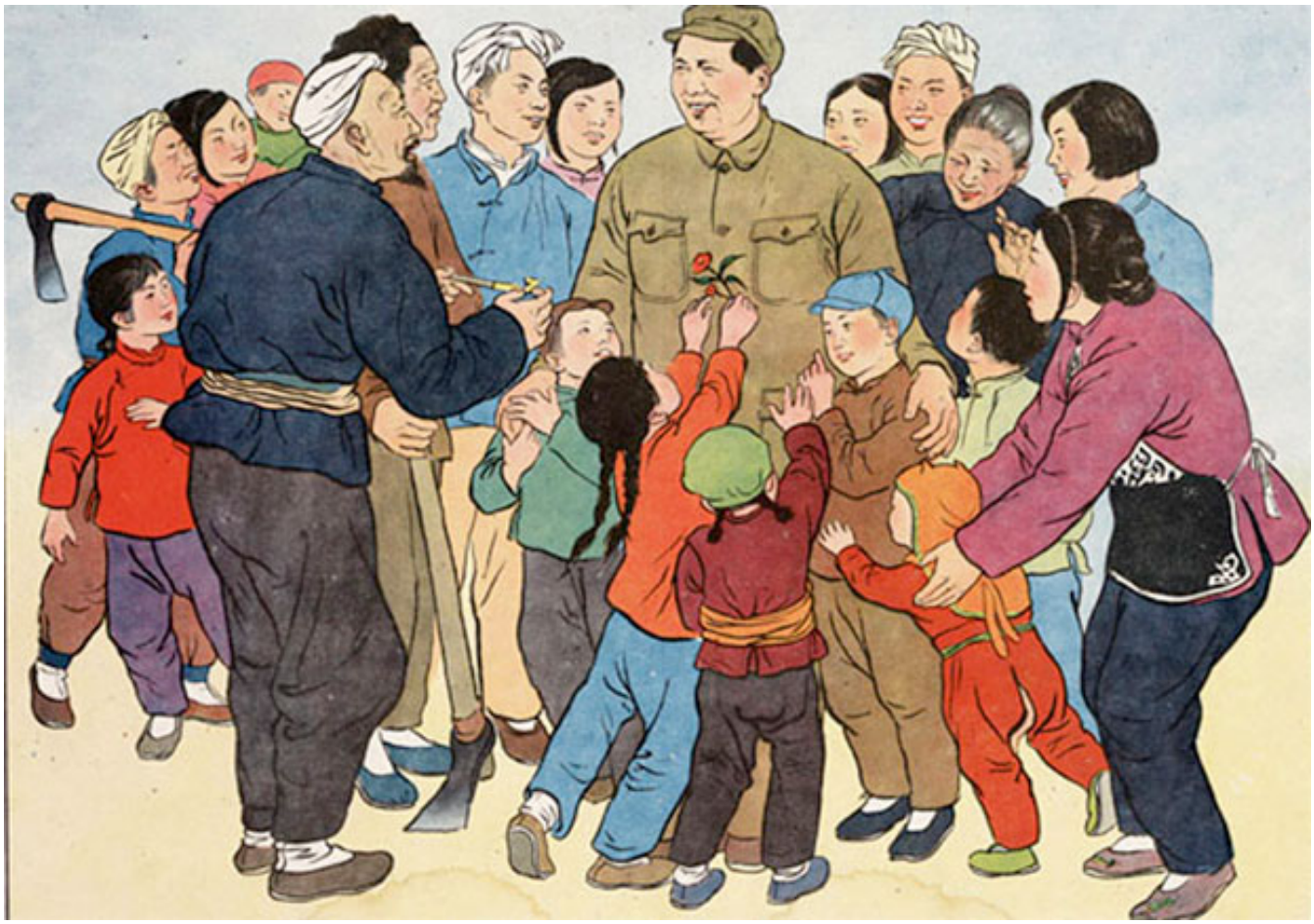
Megszabadult a világváros a maoista szellemi terrortól. A kulturális kirekesztés oldódik, az utca hangulata fesztelenebb.

Budapest a húszévi maoista szellemi hatalmaskodás után, ha lassan is, de magára talál. A kulturális kirekesztés

oldódik, az utca hangulata fesztelenebb. A két évtized alatt felhizlalt cs?dtömeget még sokáig nyögi a világváros, de már el?reviv?k a viták.

Szabadabb a lélegzet.

Van élet a maoista után – tapasztalhatja a polgár. A sok jóvátehetetlen kár – elkótyavetyélt értékek, b?nözési hullám, korrupciós rombolás, hazugságterror, m?vészeti züllesztés – fájdalmas ugyan, de megkezd?dhet az újjáépítés.

Itt már nem rúghat labdába újabb maoista.

Az utóvédharcok ugyan dúlnak. Az A-bet?re formált körz?kkel jegyzett éttermekben gyülekezik a mester és a legényhad. Fogadkoznak, papolnak, vakolnak, kalapolnak nagy reményekkel. Nagymesterterveket sz?nek, kötényt kötnek. Készülnek.

A demokráciára azonban nem lehet kötényt maslizni.

Európát is meg kell szabadítani a f? maoistától. Budapest tapasztalta, hogy aki egyszer maoista volt, az nem képes kigyógyulni ebb?l a mentális megbetegedésb?l. A maoizmus tönkreteszi az agyat.

Buggyanttá teszi megszállottját.

A baj az, hogy ennek egy európai nagyváros látta kárát húsz éven keresztül – és utána is. A Duna-parti f?város már három esztendeje megszabadult a maoistától, de még mindig nincsenek lefestve az útburkolati jelek.

El?tte a maoista tizenöt évig nem festette le.

A világvárosban húsz éven keresztül lestrapálta a buszokat a maoista. Egyre emelkedtek a jegyárak, egyre bizonytalanabbá vált a közlekedés. A maoista ment, a lestrapáltság maradt. El kellett kezdeni a buszok cseréjét.

De miért épp Bumeráng buszokat kellett venni Bergengóciából?

Valamikor csodás buszgyártó kapacitása volt a térségnek, de lezüllesztették. Újra lehetne indítani, ámde pénz kellene hozzá. Pénz van – pontosabban volt. De a bergengóc csodabuszokra kellett költeni.

„Garanciális" javításuk is két- és fél millió batkába kerül.

Három hónap használat után cserélni kell a féket. Esnek szét a buszok – hiszen el?városi, és nem belvárosi közlekedésre tervezték a bergengócok. Vajon miért ezeket kellett megvenni? Ez is a maoista öröksége? Lezsírozta a buszüzleteket is el?re? Ahogy annak idején a villamos bizniszt sínre helyezte.

Vagy ahogy a „kétes metró" építését összeomlasztotta.

Az államadósság terhére építették volna meg a metrót a boronácok. Igen ám, de akkor nem lett volna lehet?ség a mutyizásra. Ezért maoista lefújta az építést, „mert nem tisztán üzleti" lett volna a megoldás.

Így aztán üzleti lehetett - nem tisztán.

A metró körül is, az államadóság körül is burjánozhatott a mutyi – két legyet ütött egy csapásra. Mert a lezüllesztés volt a kapott feladata. Erre okosították ki még a nyolcvanas években a tengerentúlon.

Mára azonban megszabadult a világváros a maoista szellemi terrortól.

A kulturális kirekesztés oldódik, az utca hangulata fesztelenebb. A két évtized alatt felhizlalt cs?dtömeget, az elvtársakkal való összemutyizás ártalmait még sokáig nyögi a világváros, de már el?reviv?k a viták. Szabadabb a lélegzet.

Európát is meg kell szabadítani a maoizmus ny?gét?l.

Élvezzék busás végkielégítésüket a maradiság tuskói, a visszahúzó er?k bugrisai, a múltban megrekedt fafej?ek. Menjenek tengerparti luxusvillájukba, d?zsöljenek az összehörcsögölt vagyonból.

Végre szabadulhasson meg t?lük a kontinens.
Kovács G. Tibor - gondola.hu

Ajánló